

Zondag 27 juli 2008

Kinderen van het Koninkrijk van God – dominee Erjan van der Linde

Schriftlezing: 1 Johannes 1:5-10 en 1 Johannes 3:1-8 (NBV).

Lieve gemeente,

Opnieuw heeft het Koninkrijk van God onze aandacht en dan met name de kinderen van het Koninkrijk. We zagen dat zijn rijk in de loop van de geschiedenis steeds sterker doorbreekt.

In het O.T. was dat met golven: uittocht, intocht, het koningschap van David en Salomo.

In het N.T. breekt het definitief en met kracht door in Jezus Christus. Johannes de Doper kondigde Hem aan en ineens is Hij daar: de Koning van Israël; de Koning van de Kerk.

Machtig in woord en werk.

Groot in liefde voor armen, gebroken mensen en wie hulp nodig heeft.

Krachtig in het leiding geven aan een rijk van genade en geduld.

Het is verbazend hoe barmhartig Jezus is voor zondaren en hoe vijandig Hij is tegenover de zonde. Dus, hoge normen van morele zuiverheid en innerlijke schoonheid, gecombineerd met barmhartigheid en geduld voor wie niet aan deze norm voldoet.

Dit heeft vanaf het begin een fors stempel op de kerk gezet. Het legde grote nadruk op echte daden van geloof en leven in waarheid en tevens verzorgden ze armen, zieken en verdrukten op een manier die respect afdwong bij heidense waarnemers.

Ze waren 'in' de wereld, maar niet 'van' de wereld.

Ze wisten dat het rijk in Jezus Christus was doorgebroken, dat ze deelden in de krachten van de toekomstige eeuw, dat Jezus de macht van de wereld, de macht van de overste van deze wereld, van de duivel, aan het kruis had verslagen.

Dat zijn de krachten die deze wereld beheersen, zoals

De zelfzuchtige begeerte: Als ik maar win.

De afgunstige inheligheid: Als ik maar heb.

En de pronkzucht: Kijk mij eens.

Sterke krachten. Ontworstel je er maar eens aan!

Een christen begint daar niet aan, want hij of zij gelooft in Jezus Christus!

Jezus heeft deze machten bij de lurven gepakt en ze te kijk gezet:

Wie wil winnen, verliest.

Wie wil hebben, houdt het niet vol.

Wie trots is, komt ten val.

Zinloze bezigheid!

Wie gelooft in Jezus, wie gelooft in zijn rijk van liefde en geluk, in verbondenheid met elkaar en vooral met God, die heeft een machtig antigif tegen de machten van deze wereld.

En dat hebben we nodig als burgers van dit rijk! Want zoals het rijk van God is – het is gekomen, het komt en het zal komen – zo zijn de burgers van het rijk, de christenen.

We zijn gestorven aan de zonde met Christus en delen in zijn overwinning. Maar evenzeer geldt: Wij sterven aan de zonde en zullen delen in de overwinning of: Wij zullen sterven aan de zonde, als we een bepaald moment te zwak zijn om ertegen te strijden.

Of kijk naar de gelezen gedeelten uit 1 Johannes. In het ene gedeelte staat dat we volmaakt christen zijn, hfdst.3:6: "Ieder die in Hem, in Jezus Christus blijft, zondigt niet. Ieder die zondigt heeft Hem nooit gezien en kent Hem niet".

Maar een tekst, die deze volmaaktheid, dit vrij-zijn van de zonde, afwijst, staat twee hoofdstukken ervoor, hfdst. 1:8: "Als we zeggen dat we de zonde niet kennen, misleiden we onszelf en de waarheid is niet in ons".

Een valkuil waarin christenen en niet-christenen kunnen vallen is dan te willen afstrepen.

Wat is nu waar? Is een christen volkomen of niet?

Vanuit wat we zagen t.a.v. het Koninkrijk van God kunnen we nu gerust zeggen: beide !

Christenen zijn reeds-nog-niet mensen.

Laten we eerst gedetailleerder naar deze teksten kijken en ons dan afvragen wat dit betekent voor het Koninkrijk van God.

Ieder die in Jezus Christus blijft zondigt niet, 3:6. Deze tekst gaat over de tegenstelling van de zonden met een één-zijn met Jezus Christus.

Eén-zijn of worden met Jezus Christus – oftewel 'in' Jezus Christus zijn.

We hebben hier een prachtige illustratie van in de bijbel opgeschreven staan door – ook al – Johannes, nl. de gelijkenis van de wijnstok en de ranken, Johannes 15.

Hoe zitten die ranken vast aan de wijnstok? Met een touwtje of een knoopje? Zo'n makkelijk plakbandje of met een klittenband, vast-los, los-vast?

Nee, die zitten met duizenden vezels en haarvaatjes aan elkaar vast. Zo'n rank groeit uit van een klein knopje tot een sterke tak, die een grote tros heerlijke druiven kan dragen, door de verbondenheid met de wijnstok.

Dát is het beeld van een christen die in Jezus Christus is. Dat begint klein, met de bekering, het gebed: Heer Jezus, vergeef mijn zonde en leidt mijn leven, vul mijn gedachten! U bent mijn God. En elke keer dat we ervaren dat Hij ons leven leidt, ons blijdschap geeft, onze zonden wegdoet, ons een tekst uit de bijbel geeft die ons raakt, dan komt er zo'n vezel, zo'n haarvaatje bij en wordt de verbinding sterker, zijn we hechter verbonden; is Jezus Christus voor ons dierbaarder; vinden we onze echte vreugde en bevrediging in Hem.

Mijn Jezus, mijn Redder!

Er is niemand als U!

En wie in Jezus is,

* verbonden in gedachten: denkend met liefde aan Hem

* verbonden in onze wil: mijn wil, Heer, is te doen wat U wilt

* verbonden in onze gevoelens: U bent mijn hoop, mijn kracht, mijn zekerheid, die, zegt Johannes, zondigt niet.

Dat ziet trouwens niet alleen op een moment van intieme verbondenheid, maar op een levenshouding, een levensrichting, nl. niet langer gericht op jezelf, maar op Jezus, niet langer gericht op het zelf hebben, maar mét een ander zijn. Niet langer: 'Kijk mij eens!' maar: 'Kijk Hem eens! Jezus!' Dit zijn de dingen, waar het om gaat.

Paulus zegt in Kol. 3:3 'Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God'. Verborgen, net als een verliefd stelletje. Dat gaat het liefst een romantisch plekje zoeken, waar het rustig is en je niet afgeleid wordt.

Zo in Christus, let wel, als levenshouding, niet voor een dag, een tijdje, af en toe.

En betekent dat dan dat we vrij zijn van zonde?

Doen we dan niet meer iets fout, voelen we ons dan nooit meer rot?

Dan zegt Johannes: nee, dat is een miskennis van de zonde. Door zo'n houding ga je achterover leunen in je geloof; word je lui in het zeggen tegen Jezus: Ik houd van U, in gebed, in bezinning. En heel gek: dan hoor je ook niet meer de stem vol liefde van onze Heer Jezus.

Johannes brengt dat onder woorden met: 'Als we zeggen dat we de zonde niet kennen, misleiden we onszelf en is de waarheid niet in ons'.

Hoe goed kennen we onszelf? Je valt jezelf soms zo tegen!

Je neemt je dingen voor, hoe lang houd je het vol?

Je belooft bij iemand op bezoek te gaan, maar het komt er niet van.

Je zegt tegen Jezus onsterfelijke dingen: 'Ik zal altijd bij U blijven!'

En een tijdje later moet de Goede Herder je opvissen uit de afgrond.

En zeker, dit zijn geen excuses om het geloof er dan maar bij te laten zitten.

Dat fluistert de duivel ons in: het lukt je niet – het is te moeilijk – het is lastig – je bent er niet geschikt voor – je doet het om je ouders, enz.

We zitten hier bij waarheid en leugens. Dat tricky gebied. Wat klopt er en wat niet?

Wat is goed en wat niet? Je kunt soms zo dubben. Er niet aan willen denken, maar het komt terug en je piekert opnieuw....

Dan zegt Johannes:

* geef toe dat dingen niet goed zitten in je leven, verdring het niet

* en blijf niet in jezelf zitten, maar ga tot Jezus Christus en hoor God tegen je zeggen:

Jij bent mijn lieve kind! Jezus gaf zijn leven voor jou! Vertrouw op Hem, niet op jezelf.

Bij Jezus komt de frustratie van de tweestrijd tot een oplossing. Omdat we weten dat we tussen de tijden leven. Geloven is weten: De uitkomst is zeker. Om met Daniël te spreken: de steen komt uit de hemel en verbrijzelt het beeld van de macht van deze wereld, die tegen God ingaat. Eens komt Gods rijk in glorie.

En vandaar mogen we de lijn naar onszelf trekken. Eens zal de nieuwe mens in ons de oude klein krijgen. De krachten van de toekomstige eeuw zijn werkzaam en zullen eens de leugens overwinnen, de leugens van de zonde in ons en om ons heen.

En dankzij Jezus is die kracht van de Geest nu werkzaam. Daar mogen we vrij een beroep op doen.

Samengevat: Een christen is wel genoemd een glorieuze tegenstelling. Aan de ene kant overwinnen we, aan de andere kant zuchten we. We koesteren de nieuwe natuur, die verbonden is door Gods Geest met Jezus Christus en met God. Maar we moeten strijden tegen de leugen, die in ons en buiten ons is.

Als we in het geloof verbonden zijn met Jezus, zijn we overwinnaars, vol vreugde en vrede, maar er zijn ook momenten van zwakheid, angst en zuchten.

MAAR, we weten dat het Koninkrijk is gekomen, komt en zal komen.
Eens zal Jezus volkomen zegevieren. Eens komt zijn rijk in volle heerlijkheid en majesteit.

Voor nu zijn we reeds-nog-niet mensen.

Er is genoeg genade van God om niet bij de pakken neer te zitten.

En tot wie moe en moedeloos is, zeggen we: Zie in geloof op Jezus. Laat je vallen in zijn handen. Geef de strijd in jezelf niet op, strijd de goede strijd, vertrouw op Hem.

En: Soms lijkt het alsof de nieuwe tijd al is begonnen en zeggen we:

Ik ben ervan overtuigd, dat niets of niemand ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus onze Heer!

Amen.